

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1177/2024
20.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић, Добриле Страјина, Надежде Видић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Магдалена Крњаић, адвокат из ..., против туженог Града Пирота, кога заступа Градско правобранилаштво Пирот, ради накнаде за фактичку експропријацију, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3959/23 од 19.10.2023. године, у седници одржаној 20.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3959/23 од 19.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3959/23 од 19.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 247/23 од 04.09.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је утврђено да је тужени Град Пирот, изградњом Ул. ... у Пироту, изузео из права коришћења тужиоца део к.п. бр. .. КО Пирот – ван варош, у површини од 17,90 м², па је тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде за изузето земљиште исплати износ од 66.837,70 динара са законском затезном каматом од 04.09.2023. године, као дана доношења одлуке до исплате. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужени стекао право коришћења на делу к.п. бр. .. КО Пирот – ван варош, у површини од 17,90 м², са уделом од 10/210, па је овлашћен да на наведеној површини изврши адекватну пренотацију код СКН тако што ће се уписати као корисник наведене непокретности, уместо тужиоца. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 211.646,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 3959/23 од 19.10.2023. године, жалбу туженог одбио и потврдио пресуду Основног суда у Пироту П 247/23 од 04.09.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињенично стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада тужиоцу на име фактички експроприсаног дела његове катастарске парцеле у површини од 17,90 м², на ком је изграђена улица. Побижана пресуда којом је тужбени захтев тужиоца усвојен заснована је на одредби члана 58. став 1. Устава Републике Србије и члану 1. Протокола бр. 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, на основу утврђеног чињеничног стања да је тужилац имао право коришћења на к.п. бр. .. уписане у ЛН бр. .. КО Пирот ванварош, са уделом од 10/210 и да је тужени, изградњом и асфалтирањем улице ... на основу планског документа којим је она предвиђена за јавну намену – саобраћајницу, од парцеле, тужиоцу заузео површину од 17,90 м², чија тржишна вредност износи 66.837,70 динара. Одлука нижестепених судова не одступа од судске праксе у предметима са истим основом и чињеничним стањем као у овом предмету, а погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање на које тужени у ревизији указује није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде за фактичку експропријацију тужилац је поднео 24.03.2022. године, а вредност предмета спора је 66.837,70 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**